

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Jesucrist, rei de l'univers

Arribem a la fi de l'any litúrgic amb la celebració de la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist, rei de tot el món. L'Evangeli que avui proclamem en la celebració de l'Eucaristia recull una part del diàleg que el governador romà Ponç Pilat manté amb Jesús després d'haver-lo entregat sota l'acusació que s'havia apropiat el títol de «rei dels jueus». Jesús respon a les preguntes de Pilat afirmant que efectivament era rei, però que el seu regne no era d'aquest món, no era d'aquí. És a dir, que no havia vingut per a dominar persones, pobles o territoris, sinó per alliberar els éssers humans de l'esclavitud del pecat, per a reconciliar-los amb Déu, per a regnar en el cor de les persones, per a donar testimoni de la veritat; per això tots els qui són de la veritat escolten la seva veu.

Pilat, aleshores, li diu: «I la veritat ¿què és?». En el discurs de comiat, responent a Tomàs, Jesús es presenta com el camí, la veritat i la vida. La veritat de Crist és la seva existència sencera, que és testimoni de l'amor de Déu i que culmina amb el seu sacrifici redemptor al Calvari. Regna des de la creu donant la seva vida per a la salvació de tots. El centre de la seva predicació és el Regne de Déu. Però ni Pilat ni els contemporanis de Jesús entenien la mena de regne i de reialesa que ell instaura. Ells esperaven un alliberament social i polític. Jesús porta un altre alliberament més pregon i universal. No es tracta d'un nou tipus de regne material, que s'estableix enmig dels regnes existents i que es distingeix per unes notes diferencials; no és tampoc una espècie de teocràcia; ni és quelcom extern, sostingut per unes lleis.

Es tracta d'un canvi en l'ésser humà, en tot l'home, i no només en la manera de viure, sinó d'un canvi en l'ésser pregon: unes noves arrels, una nova orientació de tot l'ésser. Per això quan Jesús explica aquestes coses

a Nicodem li diu que cal néixer de nou. Jesús no ve a «millorar» l'home, ve a crear un home nou. Ve a produir un nou tipus d'home i de món, un home regit per uns valors diferents, un món recolzat sobre unes columnes diferents de les actuals. Aquesta és l'autèntica revolució, l'única revolució que ho abasta tot, l'interior i l'exterior, l'espiritual i el que és mundà, l'individu i la comunitat, aquest món i l'altre. La terra on el Regne comença a germinar és el cor de qui escolta i el canvi ha d'arribar al món sencer; i així, d'un món regit per la riquesa, el poder i el plaer Crist vol construir un Regne de veritat, d'amor, de justícia i de fraternitat.

Jesús comença la predicació del seu Regne posant el dit a la nafra de totes les expectatives humanes: la felicitat. La recerca de

la felicitat és el motor de l'existència humana. Doncs bé, és justament la felicitat, la plenitud, allò que Jesús anuncia i promet. Però la situa allí on l'home no podia imaginar menys: no en el posseir, el dominar, el triomfar... sinó en estimar i ser estimat. Crist és l'amor i la veritat, que no s'imposen mai, sinó que truquen a la porta del cor i de l'enteniment humà, i omplen la vida d'amor, de pau i d'alegria. Crist ens ensenya a regnar amb ell des del servei, des de l'entrega als altres, construint la pau, confiant en Déu i en els germans. Jesús assenyala el nucli mateix del cor humà per a netejar-lo d'egoïsmes i col·locar en el seu lloc l'amor; i no proposa ser una mica millors o bé esforçar-se una mica més en les coses, sinó que ens proposa: «Sigueu, doncs, perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte» (Mt 5,48).

ENTREVISTA

Adopcions amb necessitats especials

NÚRIA VADILLO

La Núria Vadillo i en Lluís Pallàs es van casar fa 30 anys. L'any 2005 tenien sis fills biològics i van decidir iniciar el procés per a l'adopció d'un infant, «però dels que no vol ningú, amb alguna malaltia, amb preferència cap als síndrome de Down». «Sentíem dir a la gent: «no avortis, dona'l en adopció»; però després vèiem que aquests nens es quedaven als centres, sols. Ho vam portar a l'oració i ens vam animar a veure-ho clar», assegura la Núria. Després de l'Anna van arribar l'Oriol, la Maria i l'Aslan, tots quatre adoptats amb necessitats especials. Actualment, són pares de 10 fills, d'entre 28 i 8 anys. La Núria Vadillo col·labora com a voluntària amb la Fundació IRES, per a fomentar l'adopció i acolliment de nens amb necessitats especials, i és membre del Consell Escolar de l'escola Nen Déu.

Per què us va plantejar l'adopció de nens amb discapacitat?

Com a cristians que volem viure l'Evangeli en la nostra vida diària no podíem viure còmodament mentre hi ha nens sense família. Nens que, en alguns casos, decideixen eliminar perquè són diferents.

És una crida de Déu?

Totalment. Nosaltres diem que és una vocació dins de la nostra vocació matrimonial. D'una forma o d'una altra, Déu ens ha fet veure quin era el nostre camí i què volia de nosaltres a cada moment. No podíem dir que no. No podíem girar la cara a les necessitats d'aquests nens amb capacitats diferents.

Com us sentiu recompensats, a nivell de fe?

Déu és sempre molt generós. Sempre està al nostre costat en les dificultats, que no són poques. No és ni de lluny un camí fàcil. Sense Déu seria impossible. Ens ha fet confiar molt més en Ell i en la seva providència. Això dona molta pau. Ara som capaços de valorar el que tenim i el que és realment important. I veure que per a nosaltres és un luxe tenir aquests fills. Ho fas per amor i reps amor.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Apropar-se a Jesús sofrent

S'apropa als setanta-cinc anys. En fa vora deu que està malalt. Una malaltia que el manté força lúcid, que porta amb dignitat, però que li ha anat restant facultats. No parla, no és autònom per moure's... és totalment dependent. Les mirades, però, són sovint eloqüents, alhora que agraïdes. Els seus ulls transmeten, sempre, aquest agraïment penetrant, sobretot quan els nets el visiten i passen una estona amb ell. Els familiars s'aboquen a fer-li companyia i donar-li escalf. Un dia un dels fills rep un reconeixement públic i la tarda del lliurament del guardó tota la família voldria ser-hi, però algú ha de tenir cura de l'avi. Un dels familiars directes s'hi ofereix: no anirà a la festa. Assabentat de tot, tanmateix, un amic de tota la vida s'ofereix per acompanyar el malalt la tarda en qüestió i el vespre. La família pot participar així en l'esdeveniment i l'avi restarà atès. Les hores de la tarda i el vespre se succeeixen amb el seu ritme habitual. A casa, amb l'avi, no hi ha cap possibilitat de compartir paraules. Només les mirades i la mà que estrena la de l'amic amb el reconfort que transmet. I la proximitat que traspuia amor i servei. Les hores passen. El silenci roman i cada vegada és més eloqüent.

«Estava malalt, i em va visitar» (Mt 25, 36).

La malaltia posa de manifest la feblesa de la persona, fa experimentar la pròpia impotència, és un dels problemes greus que capgiren la vida humana. La malaltia pot comportar angonya, por, qüestionament de certes coses que es consideraven assumides i indiscutibles. Alhora, pot ser font de maduresa que ajudi a discernir la situació, encara més quan la persona malalta ho pot viure.

Visitar l'amic quan arriba la malaltia, tenir-ne cura una tarda, és un signe de generosa amistat, de complicitat en el dolor, de compassió, reconfort i esperança, moment privilegiat de consolació compartida. La dificultat de comunicació amb el malalt queda superada pel corrent d'afecte, per l'ambient que la visita del familiar o de l'amic genera. Encara que sigui només per una estona, descentra de la preocupació que provoca la malaltia. «Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: Ell va portar les nostres febleses i prengué damunt seu les nostres malalties» (Mt 8,17). Ser-hi. Pot semblar poca cosa, i tanmateix pot ser-ho tot: ser al costat del malalt en el dolor que apropa a Jesús sofrent.

PASTORAL PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Les persones discapacitades en el nou Pla pastoral

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones Discapacitades, que com cada any se celebra el dia 3 de desembre, donem gràcies a Déu pel nou Secretariat diocesà de Pastoral per a les Persones amb Discapacitat. Aquest nou secretariat procurarà vetllar perquè en l'Església de Barcelona siguin ateses les diverses discapacitats en les seves específiques necessitats.

També volem deixar constància i agrair que el nou Pla pastoral, dins tres dels cinc eixos que presenten els objectius que té la nostra diòcesi de cara als propers anys, hi són presents les persones amb discapacitats. Ho recollim a continuació:

1.1. Catequesi:

[...] que propiciï un encontre personal amb Jesucrist. Aquesta és una tasca prioritària i conjunta de les delegacions diocesanes de Catequesi i de Pastoral Familiar, sense oblidar la catequesi a persones amb discapacitats i amb limitacions sensorials...

2.5. Experiències de fragilitat:

En aquest capítol hem d'encabir-hi des de la indigència humana i psicolò-

gica (malaltia física i psíquica, soledat, marginació, discapacitats físiques i sensorials...) fins a la necessitat espiritual i religiosa que senten molts pobres...

5.5. Activitats i experiències integradores:

[...] potenciar totes les iniciatives que tinguin com a finalitat la integració social i, si són cristianes, també eclesial, de les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials.

Per començar, convindria recollir dades de les realitats d'Església que ja existeixen i ofereixen una atenció pastoral a diverses discapacitats, per fer-ne un llistat. Desitgem contactar-hi amb totes. Si teniu coneixement d'alguna d'aquestes entitats, ens podeu informar o posar-s'hi en contacte a través de pastoraldiscapacitats@arqbcn.cat

Gràcies i comptem amb les vostres pregàries!

Secretariat diocesà de Pastoral per a les Persones amb Discapacitat

Lectures de la missa diària i santoral

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / Sl 23 / Lc 21, 1-4]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. ■ Dimarts [Ap 14,14-20 / Sl 95 / Lc 21,5-11]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimecres [Ap 15,1-4 / Sl 97 / Lc 21,12-19]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dijous [Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a / Sl 99 / Lc 21,20-28]. Sant Sadurní, Serní o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Divendres [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dissabte [Ap 22,1-7 / Sl 94 / Lc 21,34-36]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ † Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Jr 33, 14-16 / Sl 24 / 1Te 3,12-4,2 / Lc 21,25-28.34-36]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

COMENTARI

Lectura de la profecia de Daniel

(Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vos sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escau a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

(Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra. Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén.

Jo soc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

+ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «¿Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «¿Surt de vos, això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no soc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots, els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet». Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí». Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei». Jesús contestà: «Teniu raó: jo soc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu».

Lectura de la profecia de Daniel

(Dan 7,13-14)

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzó hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder, honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno, no cesará. Su reino no acabará.

Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina, vestido de majestad; / el Señor, vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros; / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

Lectura del libro del Apocalipsis

(Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra. Al que nos ama, y nos ha librado de nuestros pecados con su sangre, y nos ha hecho reino y sacerdotes para Dios, su Padre. A él, la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén.

Mirad: viene entre las nubes. Todo ojo lo verá, también los que lo traspasaron. Por él se lamentarán todos los pueblos de la tierra. Sí, amén.

Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y ha de venir, el todopoderoso».

+ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, Pilato dijo a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?».

Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?».

Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿qué has hecho?».

Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guardia habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí».

Pilato le dijo: «Entonces, ¿tú eres rey?».

Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo: para dar testimonio de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz».

Jesucrist, rei de l'univers

P. JAUME SIDERA, claretia

1. Daniel i l'Apocalipsi ens instrueixen sobre Crist Rei. Daniel ens el presenta com el Fill d'home. Rep de Déu una sobirania gloriosa i eterna, plenament humana, en viu contrast amb les quatre bèsties ferotges que surten del mar trinxant-ho tot. Representen quatre imperis opressors.
2. L'Apocalipsi identifica aquest «Fill de l'home» amb Jesús, el testimoni de la veritat. Ha vençut la mort. I fent-se seu el projecte de Déu, —el qui és, el qui era i el qui està en camí—, amb la força del seu Esperit i amb la nostra col·laboració, empeny la història cap a una realització plena. Per dominar i vèncer no esclafa ni deshumanitza. Allibera donant la seva vida fins a l'última gota de la sang.
3. L'evangeli arrodoneix la figura del Fill de l'home encarant-lo amb Ponç Pilat, representant de l'imperi romà. Com tot imperi, el romà s'imposa servint-se de la mentida, l'opressió, la negació dels drets. Davant d'ell, Jesús es confessa rei, no pas un rei qualsevol sinó com a testimoni de la veritat de Déu i de l'home.
4. Ponç Pilat l'escarneix presentant-lo davant la gent coronat d'espines i ultratjat. És l'HOME. Després aprendrà que a més és Fill de Déu. El poble —el del temps de Pilat i el nostre— rebutja aquest rei Home i Fill de Déu. No el volen com a rei.
5. On rau la reialesa de Jesús? No pas en la força o la riquesa sinó en l'amor i el servei més humil. Abraça tothom, però es decanta descaradament a favor dels crucificats, dels marginats, dels cucs de la terra privats de dignitat. Jesús Rei de reis crucificat, s'hi identifica. Tenia fam, tenia set en el famolenc i en l'assedegat...
6. Si proclamem Crist rei nostre, hem de fer nostres les seves causes. Ajudem-lo a implantar el seu regne de justícia, d'amor i de pau.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dimecres 28, a les 11 h. Participa en la Missa i els actes commemoratius del 50è Aniversari de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol a Barcelona.

Dijous 29, a les 11 h. Reunió de la Comissió Permanent de Càritas Diocesana.

Divendres 30, a les 20.30 h. Acte commemoratiu del centenari del Centre Parroquial Sant Vicenç de Sabadell.

Dissabte 1 de desembre, a les 12 h. Reunió de formació dels diaques permanents a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

Diumenge 2, a les 11 h. Benedicció dels Pessebres a la Catedral. **A les 12 h,** presideix la Missa a la Catedral en els 75 anys de l'Agrupació Pessebrista de Terrassa. **A les 20 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell.

Notícies

Reunió de delegats episcopals. El dimecres 31 d'octubre, Mons. Saiz Meneses, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va presidir la primera reunió de delegats episcopals d'aquest

курс. Es va tractar el nou Pla Pastoral Diocesà *Una Església a l'encontre de la persona (2018-2023)*, assenyalant les accions per a aquest curs, i es posà en comú el treball de cada delegació.

Assemblea anual de Mans Unides. El dissabte 3 de novembre, Mons. Saiz Meneses presidí l'assemblea anual de la delegació de Mans Unides a la diòcesi de Terrassa. Hi varen participar responsables i col·laboradors de les delegacions presents a la diòcesi.

Inici de ministeri a les parròquies de Palautordera. El diumenge 4 de novembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va celebrar la Missa a les parròquies de Santa Maria i Sant Esteve de Palautordera amb motiu de l'inici de ministeri

de Mn. Santiago Cortés com a Rector d'ambdues comunitats parroquials.

Adoració al Santíssim a les Fonts de Terrassa. El dilluns 5 de novembre, Mons. Saiz Meneses presidí l'Adoració al Santíssim a la parròquia de la Mare de Déu de les Fonts de Terrassa, organitzada per l'associació Hakuna. Prèviament va fer una xerrada formativa sobre el Sínode de Bisbes, l'encontre amb Crist i l'enviament missioner.

Jornada de formació a les dominiques. Del 29 al 31 d'octubre, al Monestir de Sant Domènec de Sant Cugat del Vallès, tingué lloc una jornada d'estudi del document *Cor orans (El cor que prega)*. Convocada per la Priora federal de la Federació de la Immaculada, i dirigida pel P. Stéfano Cañuto, agustí, de la Congregació per a la Vida Consagrada. Hi assistiren monges dominiques d'Espanya, Polònia, Drogheda-Irlanda i Alemanya.

Agenda

Cadena de pregària per les vocacions. Al bisbat de Terrassa li correspon el divendres 30 de novembre.

Cinema espiritual. Déu meu, ¿però què t'hem fet? Dilluns 26 de novembre, a les 20 h. Lloc: Cinema Catalunya (Terrassa).

Taller monàstic a Montserrat. Dies 8 i 9 de desembre. Per a homes de 18 a 35 anys. Per a més informació i inscripcions: vocacions@abadiamontserrat.net

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Jesucristo, rey del universo

Llegamos al final del año litúrgico con la celebración de la solemnidad de Jesucristo, rey del universo. El Evangelio que hoy proclamamos en la celebración de la Eucaristía recoge una parte del diálogo que el gobernador romano Poncio Pilato mantiene con Jesús después de que se lo entregaran bajo la acusación de que se había apropiado del título de «rey de los judíos». Jesús responde a las preguntas de Pilato afirmando que efectivamente era rey, pero que su reino no era de este mundo, no era de aquí. Es decir, que no había venido para dominar personas, pueblos o territorios, sino para liberar a los seres humanos de la esclavitud del pecado, para reconciliarlos con Dios, para reinar en el corazón de las personas, para dar testimonio de la verdad; por eso, todo el que es de la verdad escucha su voz.

Pilato, entonces, le dice: «Y ¿qué es la verdad?». En el discurso de des-

pedida, respondiendo a Tomás, Jesús se presenta como el camino, la verdad y la vida. La verdad de Cristo es su existencia entera, que es testimonio del amor de Dios y que culmina con su sacrificio redentor en el Calvario. Reina desde la cruz, dando su vida por la salvación de todos. El centro de su predicación es el Reino de Dios. Pero ni Pilato ni los contemporáneos de Jesús entendían el tipo de reino y de realeza que él instaura. Ellos esperaban una liberación social y política. Jesús trajo otra liberación, mucho más profunda y universal. No se trata de un nuevo tipo de reino material, que se establece en medio de los reinos existentes y que se distingue por unas notas diferenciales; no es tampoco una especie de teocracia; ni es algo externo, sostenido por unas leyes.

Se trata de un cambio en el ser humano, en todo el hombre, y no sólo en

el modo de vivir, sino de un cambio en el ser profundo; unas nuevas raíces, una nueva orientación de todo el ser. Por eso cuando Jesús explica estas cosas a Nicodemo le dice que hay que nacer de nuevo. Jesús no viene a «mejorar» al hombre, viene a crear un hombre nuevo. Viene a producir un nuevo «tipo» de hombre y de mundo, un hombre regido por distintos valores, un mundo apoyado sobre columnas distintas de las actuales. Esta es la auténtica revolución, la única revolución, que lo abarca todo, el interior y el exterior, lo espiritual y lo mundano, el individuo y la comunidad, este mundo y el otro. La tierra donde el Reino comienza a germinar es el corazón del que escucha y el cambio ha de llegar al mundo entero; y así, de un mundo regido por la riqueza, el poder y el placer, Cristo quiere construir un Reino de verdad, de amor, de justicia, de fraternidad.

Jesús comienza la predicación de su Reino poniendo el dedo en la llaga de todas las expectativas humanas: la felicidad. La búsqueda de la felicidad es el motor de la existencia humana. Pues bien, es justamente la felicidad, la plenitud, lo que Jesús anuncia y promete. Pero la sitúa donde el hombre menos podía imaginar: no en el poseer, ni el dominar, ni el triunfar... sino en amar y ser amado. Cristo es el amor y la verdad, que no se imponen jamás, sino que llaman a la puerta del corazón y del entendimiento humano, y llenan la vida de amor, de paz y alegría. Cristo nos enseña a reinar con él desde el servicio, desde la entrega a los demás, construyendo la paz, confiando en Dios y en los hermanos. Jesús señala al mismo núcleo del corazón humano para limpiarlo de egoísmos y colocar en su lugar el amor; y no propone ser un poco mejores o esforzarse un poco más en las cosas, sino que nos propone: «Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto» (Mt 5,48).